

บทที่ 2

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เห็นแนวคิดและหลักการของการวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงได้เสนอรายงานการวิจัยและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของครู
2. หน้าที่และบทบาทของครู
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและความสำคัญของครู

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2523 คำว่า "ครู" หมายถึง "ผู้สั่งสอนศิษย์ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์" และมาจากคำว่า "ครู" แปลว่า หนัก (ราชบัณฑิตยสถาน 2530) นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่า ครู ไว้ดังนี้ คือ

เปลื้อง ณ นคร (2525) ได้ให้ความหมายว่า ครู หมายถึง ผู้มีความหนักแน่นผู้ควรแก่การเคารพของศิษย์ ผู้สั่งสอน

นอกจากนี้ ชีรยุทธ เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา (2517) ได้สำรวจแนวความคิดและบทบาทของผู้รู้ และผู้เกี่ยวข้องกับวงการศึกษาและวงการครูเกี่ยวกับความสำคัญของครู สรุปได้ว่า

1. ครูเป็นนักพัฒนาคน พัฒนาทั้งด้านความรู้ ความสามารถที่จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต และพัฒนาจิตใจให้เป็นผู้มีจิตใจสูง
2. ครูเป็นผู้ชี้แนะทางแนวความคิดให้แก่ศิษย์ให้รู้จักการเลือกตัดสินใจ
3. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป
4. ครูเป็นตัวจักรสำคัญในการดำเนินการศึกษาอันเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ
5. ครูมีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมเสถียรภาพของประเทศในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครองให้มั่นคง เพราะสามารถปลูกฝังค่านิยม เจตคติ ตลอดจนความสำนึก

ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครองให้แก่นักเรียน และประชาชนได้มากที่สุด

6. ครูเป็นผู้ช่วยเหลือ และพัฒนาชุมชนให้เจริญขึ้นได้เนื่องจากรู้สภาพและปัญหาท้องถิ่น ดีกว่าข้าราชการฝ่ายอื่น ๆ

หน้าที่และบทบาทของครู

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี และสุนทร อมรวิวัฒน์ (อ้างในสายัณห์ พาน้อย 2530) ได้ให้ข้อสรุปตรงกันว่า

1. ครูจะต้องมีคุณธรรมและความประพฤติดี
2. ครูต้องรับผิดชอบในหน้าที่การงานสูง
3. ครูต้องหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ
4. ครูต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารที่ดีทั้งการพูดและเขียน

ชานเดอร์ และคณะ (Chandler and others 1971) พะนอม แก้วกานิต (2530) และพงศ์เพชร สังข์ศักดิ์ดา (2531) เห็นพ้องกันสรุปได้ว่า บทบาทและหน้าที่ของครู มีดังนี้

1. งานสอน เริ่มตั้งแต่แผนการสอน การสร้างและเลือกอุปกรณ์ เลือกกิจกรรมการสอนที่เหมาะสม จัดบรรยากาศที่เหมาะสม บริหารชั้นเรียน และประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียน รวมทั้งรายงานความก้าวหน้าต่อโรงเรียน
2. การพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการและความประพฤติ หมั่นแสวงหาความรู้เพิ่มเติม อยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน
3. รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมในและนอกหลักสูตร เช่น งานแนะแนว งานอบรมในชั้นเรียน การเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนต่าง ๆ งานด้านความสัมพันธ์ชุมชน และการบริการสังคมในด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ

ยุพิน จายะภูมิ (2533) ได้สรุปบทบาทและหน้าที่ของครูไว้ดังนี้

1. งานด้านการจัดการสอน
2. งานด้านการอบรมและแนะแนว
3. งานด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
4. งานด้านการพัฒนาตนเอง
5. งานด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

มานิต รกสลอินทรีย์ (2521) ได้สรุปบทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษาไว้ดังนี้

1. บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียน
2. บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
3. บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อโรงเรียน
4. บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อชุมชน
5. บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อวิชาชีพ

เปบ และมินส์ (Pape and Means, 1963) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษา ไว้ดังนี้

บทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษานั้น จะต้องคำนึงถึงคุณค่าของวิชาพลศึกษาสองประการ คือ คุณค่าโดยตรง ได้แก่ กิจกรรมพลศึกษาจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทรงตัวที่ดีในอริยบทต่าง ๆ และมีความสุขสนุกสนานจากการประกอบกิจกรรมพลศึกษา คุณค่าที่มีมานานแล้วได้แก่ กิจกรรมพลศึกษาจะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีทักษะมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่น ๆ มีคุณลักษณะของนักกีฬา คือกล้าหาญ ซื่อสัตย์ ยุติธรรม ยอมรับความจริง ใฝ่ถ้อย และรอบอ้อมอารี มีพฤติกรรมที่เป็นประชาธิปไตย และมีวิถีภาวะทางอารมณ์สมบูรณ์

บาเลย์ และฟิลด์ (Baley and Field, 1976) ได้กล่าวถึงขอบข่ายหน้าที่ของครูอาจารย์พลศึกษาไว้ว่า ครูพลศึกษามีหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งมีทั้งหลักการ ทฤษฎี และกิจกรรมพลศึกษาหลายชนิด และครูพลศึกษามีหน้าที่ต้องจัดกิจกรรมอีกหลายประเภท ได้แก่ โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การร้องกีฬา การสอนวิชาสุขศึกษา การ

ประสานงานกับโปรแกรมสุขภาพโดยรวมของโรงเรียน การอยู่ค่ายพักแรม การศึกษากลางแจ้ง และบรรดิกการทางพลศึกษา นอกจากนี้ครูอาจารย์พลศึกษาจะต้องแบ่งเวลาสำหรับทำการวิจัยทางพลศึกษาด้วย

บุชเชอร์ (Bucher, 1975) ได้เสนอแนะไว้ว่า หน้าที่ของครูอาจารย์พลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติงานให้แก่นักเรียน โดยศึกษาภูมิหลังเกี่ยวกับสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักเรียน รวมถึงความถนัดและความสนใจของนักเรียน แล้วจัดขบวนการการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อแก้ไขและส่งเสริมการพัฒนาการทุกด้านตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ พัฒนาการด้านทักษะ ความรู้ด้านวิชาการ เจตคติ และอารมณ์จนเต็มขีดจำกัดความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้เป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป
2. ปฏิบัติงานให้แก่ภาควิชาพลศึกษา โดยร่วมมือกันวางโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน แล้วรับผิดชอบหน้าที่ของตนในโปรแกรมนั้น ร่วมมือกันกำหนดวิธีการวัดประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แล้วช่วยกันคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมมือกันบำรุงรักษาอุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ประการสำคัญที่สุด คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับครูอาจารย์พลศึกษาคนอื่น ๆ ในภาควิชาพลศึกษา
3. ปฏิบัติงานให้แก่สถานศึกษา โดยมีส่วนร่วมในการกำหนดโปรแกรมการเรียนของนักเรียน ศึกษาและยอมรับหลักสูตรการเรียนทุกวิชา สนองนโยบายของสถานศึกษา ประการสำคัญคือ ช่วยเหลืองานเท่าที่จะทำได้ เช่น กิจกรรมนักเรียน การแนะแนว งานพิเศษเฉพาะกิจต่าง ๆ เป็นต้น
4. ปฏิบัติงานให้แก่ชุมชน โดยพยายามจัดโปรแกรมกิจกรรมพลศึกษา บริการสมาชิกส่วนใหญ่ของชุมชน เพื่อให้คุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างยิ่ง ได้บังเกิดผลต่อสมาชิกในชุมชน ซึ่งเงินทุนอาจหาได้จากสมาชิกของชุมชนด้วยการอาศัยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
5. ปฏิบัติงานให้แก่วิชาชีพ โดยพยายามรวมตัวกันเป็นหมู่ครูอาจารย์พลศึกษาด้วยกันในรูปแบบของสมาคม แล้วมีการพบปะปรึกษาหารือวางแผนปฏิบัติงานร่วมกันอยู่เสมอ เพื่อการปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ตามอุดมคติของวิชาชีพที่ประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษาไว้ดังนี้

1. หน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญโดยตรงของครูพลศึกษา ที่จะต้องปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่โรงเรียนได้วางไว้
2. หน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดโปรแกรมพลศึกษา เพื่อเสริมหลักสูตร เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ และการจัดพลศึกษาเพื่อนันทนาการในเวลาว่าง
3. หน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับเพื่อนครูคนอื่น ๆ ตามปกติในโรงเรียนจะมีครูพลศึกษาหลายคน ครูแต่ละคนจะต้องทำงานร่วมกัน ประสานงานกันได้
4. หน้าที่และความรับผิดชอบในการเคารพต่อนโยบาย และระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน เช่น นโยบายและระเบียบเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูทุกคนควรปฏิบัติตามด้วยความเคร่งครัด
5. หน้าที่และความรับผิดชอบในการเคารพและเข้าใจหลักสูตรสายวิชาต่าง ๆ ของโรงเรียน
6. หน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อวิชาชีพ เช่น เป็นสมาชิกสมาคม หรือองค์กรวิชาชีพ ค้นคว้าและวิจัยความรู้และวิธีการใหม่ ๆ
7. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อชุมชน เช่น มีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรือการพลศึกษา

ในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในด้านการประยุกต์เนื้อหา วิชาการ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่ง วรศักดิ์ เพียรชอบ(2534) มั่นตรี จุลสมัย(2533) และฉนวนวงศ์ กฤษเพ็ชร(2536)ได้อธิบายขอบข่ายของวิทยาศาสตร์การกีฬามีเนื้อหาขององค์ความรู้ที่ได้จากศาสตร์ต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. สรีรวิทยาการกีฬา หมายถึง การนำผลการเปลี่ยนแปลงของระบบต่าง ๆ ของร่างกายอันเนื่องจากการเล่นกีฬา ตามหลักของสรีรวิทยา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเล่นกีฬา ให้เป็นประโยชน์แก่ร่างกายให้มากที่สุด
2. ชีวกลศาสตร์ หมายถึงการนำความรู้ทางด้านทักษะการเคลื่อนไหวมาช่วยให้เกิดประโยชน์ทางการกีฬา และปรับปรุงการเล่นกีฬา

3. จิตวิทยาการกีฬา หมายถึง การนำผลของการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมของบุคคลโดยอาศัยหลักการทางด้านจิตวิทยา เพื่อนำมาปรับปรุงการเล่นกีฬา
4. กีฬาเวชศาสตร์ หมายถึง การนำผลของการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อันเนื่องจากการเล่นกีฬามาปรับปรุงและใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ร่างกายให้มากที่สุด
5. โภชนาการการกีฬา หมายถึง การนำความรู้ทางด้านโภชนาการ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณภาพของนักกีฬา
6. วิทยาการจัดการกีฬา หมายถึง การนำวิธีการจัดการและดำเนินการทางธุรกิจและการตลาดทางการกีฬา มาใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการกีฬา
7. วิทยวิธีการกีฬา หมายถึง การนำวิธีการสอน การฝึกการถ่ายโอนความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่เกี่ยวกับการกีฬา และที่เกิดขึ้นจากการกีฬาด้วยหลักและวิธีการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีในเรื่องบทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษา จากวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวมาแล้ว สรุปประเด็นหลักการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา เป็น 6 ด้านดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน
2. การปฏิบัติงานด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. การปฏิบัติงานด้านที่เกี่ยวกับโรงเรียน
4. การปฏิบัติงานด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพ
5. การปฏิบัติงานด้านที่เกี่ยวกับชุมชน
6. การปฏิบัติงานด้านที่เกี่ยวกับการประยุกต์วิทยาศาสตร์การกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

มานิต โภศลอินทรีย์ (2521) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล 30 คน หัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนราษฎร์ 30 คน ครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล 90 คน ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ 40 คน ผลการวิจัยพบว่า

บทบาทของครูพลศึกษาที่สำคัญคือ การพัฒนานิสัยการออกกำลังกายของนักเรียน การ

กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา การวางระเบียบการเรียนการสอน การร่วมโครงการสอนประจำปี การจัดเตรียมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การกำหนดนโยบายของสายวิชา การเข้าร่วมประชุมของโรงเรียน การเผยแพร่ชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน การเป็นผู้นำกิจกรรมของชุมชน และการดำเนินงานอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ

สมชาย ธรรมโกศล (2523) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 คน ผลการวิจัยพบว่า

วิธีการวัดผลวิชาพลศึกษาที่ใช้มาก ด้านความรู้วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัย ด้านสมรรถภาพทางกายวัดเฉพาะรายการทดสอบสมรรถภาพบางรายการ ด้านทักษะวัดทั้งทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีม และด้านเจตคติจากการเรียนและการแต่งกายของนักเรียน

ปัญหาส่วนใหญ่ที่อาจารย์พลศึกษาประสบในการวัดผลด้านความรู้ คือ หน่วยกิตวิชาพลศึกษามีน้อย ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียน ความรู้ทางด้านพลศึกษาไม่เกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาต่อ คะแนนในการสอบข้อเขียนมีน้อย นักเรียนไม่หวังผลการสอบข้อเขียน ด้านสมรรถภาพทางกายคือ ขาดสถานที่และเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง ต้องใช้เครื่องมือในการวัดทำให้วัดได้ยาก การวัดไม่ครบทุกด้านทำให้ยากต่อการวินิจฉัยสมรรถภาพของนักเรียน ด้านทักษะ คือ สถานที่และเครื่องมือความสะดวกไม่เอื้ออำนวยต่อการวัดทักษะบางอย่าง การวัดทักษะเป็นทีมทำให้เป็นปรนัยได้ยาก การทดสอบทักษะเป็นทีมใช้เวลานาน ด้านเจตคติ คือ การสังเกตนักเรียนจำนวนมากและสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกันทำได้ไม่ทั่วถึง นักเรียนมีจำนวนมากไม่สามารถวัดเจตคติได้ครบทุกด้านและครบทุกคน โดยเฉพาะแบบสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลทำได้ยาก

ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามให้ครูพลศึกษาผู้บริหาร นักเรียน จำนวนทั้งสิ้น 320 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนมีการจัดทำ

ดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา เสริมสร้างคุณธรรม เปิดโอกาสให้มีการแสดงออกทางกีฬาและสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อวิชาพลศึกษา กิจกรรมที่จัดทำมีการเรียนการสอนและการแข่งขัน ได้แก่ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กรีฑา บาสเกตบอล ฟุตบอล มวยไทย แบดมินตัน และตะกร้อ

2. ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดตารางแบบเรียนและคู่มือครู ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณค่าใช้จ่าย ขาดสนามฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านนันทนาการ คือ ขาดเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านบรรณการ คือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ และไม่สามารถจัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

พัฒนา เจริญวัฒนมงคล (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก กรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนและครูพลศึกษา 181 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ในด้านเกี่ยวกับสภาพการจัดโปรแกรมพลศึกษาพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนและโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนกับโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการนั้นมีการจัดเป็นส่วนน้อย และสำหรับโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษามีการจัดเป็นส่วนน้อย

2. ในด้านเกี่ยวกับปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษา พบว่า ปัญหาที่ประสบมากคือศึกษานิเทศก์ไม่ได้มานิเทศเท่าที่ควร สถานที่เรียนในร่มมีไม่เพียงพอ จำนวนนักเรียนในแต่ละคาบมีมากเกินไป ครูอื่น ๆ เห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญในโรงเรียน ทางโรงเรียนไม่ได้จัดที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้นักเรียน ครูพลศึกษามีคาบในการสอนมากเกินไป และสถานที่หาความสะอาดร่างกายของนักเรียนหลังเลิกเรียนมีไม่เพียงพอ

3. ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น ในด้านโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน และโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ยุพิน จายะภูมิ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติงานดังนี้

ด้านการจัดการสอน ครูส่วนใหญ่เตรียมการสอนทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน มีการทำสรุปย่อเนื้อหาจากบทเรียน แบบฝึกหัดและข้อทดสอบ เพื่อเตรียมไว้ใช้ในการเรียนการสอน ครูดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนครบทุกขั้นตอน ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนหลายชนิด ทั้งการบรรยายอภิปราย การทดลองและแก้ปัญหา การสาธิตและการปฏิบัติจริง ครูส่วนใหญ่ทำสื่อการสอนใช้เอง โดยใช้เวลาในช่วงว่างและวันเสาร์-อาทิตย์ ครูใช้สื่อการสอนทุกครั้งการสอน ครูส่วนใหญ่ทดสอบย่อยนักเรียนในระหว่างภาคเรียน และครูวัดผลการเรียนของนักเรียนในขณะที่สอนโดยการตรวจแบบฝึกหัด มีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำโดยสอนเป็นรายบุคคล จัดทำแบบฝึกหัดเสริมเพื่อสอนเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ครูส่วนใหญ่ซ่อมเสริมนักเรียนในเวลาช่วงหลังเลิกเรียน

ด้านการอบรมและแนะแนว ในการอบรมนักเรียนที่มีความประพฤติและมีระเบียบวินัย ครูได้กำหนดข้อตกลงเพื่อปฏิบัติร่วมกันภายในห้องเรียน และมอบหมายงานประจำให้นักเรียนรับผิดชอบ ในด้านการแนะแนว เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกิดขึ้น ครูจะเชิญผู้ปกครองมาพบที่โรงเรียน

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูส่วนใหญ่จัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ครูมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้เวลาในช่วงที่มีการเรียนการสอนตามปกติ

ด้านการพัฒนาตนเอง ครูส่วนใหญ่อ่านวารสารการศึกษา กทม. แล้วนำความรู้มาถ่ายทอดให้นักเรียนฟังและบรรยายประกอบบทเรียน นอกจากนี้ครูประชุมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยใช้เวลาช่วงเย็นหลังเลิกเรียนและช่วงพักกลางวัน โรงเรียนสนับสนุนให้ครูเพิ่มพูนความรู้โดยส่งเข้ารับการอบรมทางวิชาการ

ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ครูส่วนใหญ่พานักเรียนไปบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ชุมชนและเข้าร่วมกิจกรรมตามประเพณีกับชุมชนโดยใช้เวลาในวันหยุดราชการ

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่าสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูคือ การที่ผู้บริหารสร้างเสริมขวัญและกำลังใจให้กับครู

อารีรัตน์ วัฒนรุ่งเรือง (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการสอน
พลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร โดยใช้แบบสอบถาม
กับครูพลศึกษา จำนวน 486 คน ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ส่วนใหญ่เปิดสอนวิชาพลศึกษาในส่วนวิชาบังคับแกน
ตามหลักสูตร เปิดสอนวิชาพลศึกษาในส่วนวิชาบังคับเลือก วิชาเลือกเสรีเปิดสอนเป็นส่วนน้อย
กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียน ทางด้านอุปกรณ์ สถานที่ จำนวน
นักเรียนมีมากเกินไป ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนและวางแผนการสอน และมีความรู้ความ
เข้าใจในหลักสูตรฉบับปรับปรุงด้านพลศึกษาในระดับปานกลาง มีการนิเทศทางพลศึกษาในโรงเรียน
โรงเรียนส่วนใหญ่มีโรงฝึกพลศึกษาแต่ไม่เพียงพอต่อการเรียนพลศึกษา สถานที่เรียนมีเพียงพอบาง
กิจกรรม การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน

สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่
ประสบมาได้แก่ การเปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือกเสรีนั้น จำนวนครูมีน้อยไม่เพียงพอ
งานรับผิดชอบของครูพลศึกษามีมาก ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ไม่มีสนามกีฬาในร่ม อุปกรณ์
ทางพลศึกษาไม่เพียงพอ และเวลาที่ใช้ในการประเมินผลไม่เพียงพอ

พิมพ์ พิริยวรางกุล (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการ
ปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์เขต สังกัดกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 299 คน
ได้แก่ ศึกษานิเทศก์เขตและผู้บริหารโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์อย่าง
มีโครงสร้าง และแบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

ศึกษานิเทศก์เขต สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ปฏิบัติหน้าที่ครบตามที่กรุงเทพมหานคร
กำหนดไว้ คือ หน้าที่ในหมวดนิเทศการศึกษา หน้าที่ตามแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร และ
หน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งปฏิบัติโดยใช้วิธีการประสานงานเป็นส่วนใหญ่ สำหรับปัญหาการ
ปฏิบัติงานในหมวดนิเทศการศึกษา ได้แก่ ปัญหาขาดงบประมาณ ขาดบุคลากร ขาดการติดตามและ
ประเมินผล ขาดการวางแผนที่ดี ขาดทักษะและความรู้ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ และขาดการ
ประสานงานที่ดี ส่วนปัญหาในการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัญหา
ขาดคณะทำงานที่เกี่ยวข้องและขาดการประสานงานที่ดี สำหรับการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับ
มอบหมายจากผู้บังคับบัญชา พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา

งานวิจัยต่างประเทศ

ดอทรี (Daughtrey, 1973) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของจอห์น บาร์ริการ์ (John Barrigar) ซึ่งเขียนในหนังสือที่เกี่ยวกับผู้อำนวยการทางวิชาพลศึกษา (Director of physical education) ในการวิจัยครั้งนี้ได้ส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์และผู้บริหาร 70 เมือง เพื่อให้ตอบว่า ครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาควรมีคุณสมบัติเช่นไร พบว่าคำตอบที่ได้มาคือ

1. มีบุคลิกภาพที่ดี ลักษณะที่ดี มีอารมณ์มั่นคง
2. มีวุฒิทางพลศึกษาก่อนที่ทำการสอนพลศึกษา
3. มีภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรมกว้างขวาง
4. เข้าใจและชื่นชมสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการสอน
5. สนใจสอนเด็กมากกว่าสอนเนื้อหา
6. มีความรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของเด็กและพัฒนาการของเด็ก
7. มีประสิทธิภาพในการสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อนครู และผู้ปกครอง
8. เข้าใจภาวะหน้าที่ของครูพลศึกษาที่หลักสูตรกำหนด และสนใจโปรแกรมทั้งหมดของโรงเรียน
9. สนใจและพยายามปรับปรุงวิชาชีพของตน
10. สามารถบอกความหมายทางพลศึกษาแก่ผู้อื่นได้
11. สาธิตกิจกรรมที่น่าพอใจแก่เด็ก
12. สามารถสาธิตทักษะเบื้องต้น และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของกิจกรรมพลศึกษา
13. มีความเป็นอิสระ ยุติธรรม และเคารพต่อนักเรียนทุกคน โดยเฉพาะเด็กที่พิการ และมีความสามารถต่ำกว่าปกติ

เบสแมน (Bestman, 1975) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสหศึกษาของอำเภออานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน (Neilson Score Card) สำรวจโรงเรียนมัธยมสหศึกษาของอำเภออานาไฮม์จำนวน 25 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้ทำการสอน จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นอีก

2. โดยทั่ว ๆ ไปครูพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย

3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษาไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการเรียนการสอนมากเกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลักเท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ ไม่มีการจัดขึ้นเลย
7. ขาดตำราและคู่มือการเรียนการสอนของครูพลศึกษา

ซัวเรซ (Suarez, 1975) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก" ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อเป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐเปอโตริโก จำนวน 12 โรงเรียน โดยพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลขึ้นกับด้านต่อไปนี้

1. การจัดดำเนินการ
2. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม
3. ด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้จากการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้นั้น เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง สภาพของโรงเรียนนั้น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีน้อย ไม่มีจำนวนนักเรียนที่แน่นอน การเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทำให้เป็นผลกระทบกระเทือนต่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

คณะกรรมการประเมินผลโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งชาติ (The committee for the national study of secondary school evaluation quoted in (Daughtrey and Wood, 1976) ได้พัฒนาเกณฑ์ในการประเมินโปรแกรมพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ ดังนี้คือ

1. ครูพลศึกษาทุกคนในโรงเรียนจะต้องมีวิชาเอก หรือวิชาโททางพลศึกษา
2. สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนจะต้องมีความเหมาะสมกับโปรแกรมการสอนทั้งหมดซึ่งรวมถึงการสอนพลศึกษาทั่วไป ยิมนาสติกและกิจกรรมทางน้ำด้วย
3. ต้องมีการตรวจร่างกาย (Physical examinations) นักเรียนทุกคน
4. หลักสูตรต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาอย่างเต็มที่
5. วิชาพลศึกษาที่สอนต้องมีความสมดุลเป็นอย่างดี (Well balanced) ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
6. นักเรียนชายต้องเรียนใน 7 กิจกรรมจาก 8 กิจกรรมเหล่านี้ คือ กีฬาทางน้ำ กลไกทางร่างกาย (Body mechanics) กิจกรรมการต่อสู้ (Combatives) ยิมนาสติก และยืดหยุ่น กีฬาบุคคลและคู่ เกมนันทนาการ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ และกีฬาทีม สำหรับนักเรียนหญิงต้องเรียนใน 6 กิจกรรม จาก 7 กิจกรรมเหล่านี้ คือ กีฬาทางน้ำ กลไกทางร่างกาย ยิมนาสติกและยืดหยุ่น กีฬาบุคคลและคู่ เกมนันทนาการ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ และกีฬาทีม
7. ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน (Organized intramural and extramural activities)
8. โปรแกรมการสอนต้องมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทางด้านทักษะการประสานงานของร่างกายทั้งหมด และสมรรถภาพทางกาย
9. ในแต่ละวิชาที่สอนจะต้องมีลำดับการสอนที่เป็นแบบก้าวหน้า
10. ต้องมีการกำหนดการแบ่งเวลาการสอน (Time allotment) ของแต่ละกิจกรรม
11. ในการสอนกิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายหนัก (Vigorous activities) จะต้องจัดให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน
12. การจัดชั้นเรียนต้องคำนึงถึงปัจจัยของแต่ละบุคคล เช่น สุขภาพ การพัฒนาทางด้านทักษะ และระดับชั้นด้วย

13. โรงเรียนต้องมีการสอนพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีความจำกัดทางร่างกายและมีทักษะน้อยด้วย

14. จะต้องไม่นำเอากิจกรรมหรือวิชาอื่น ๆ มาแทนชั่วโมงพลศึกษา

15. การสอนพลศึกษาจะสมบูรณ์จะต้องมีการให้คะแนนด้วย

16. การประเมินผลความก้าวหน้านักเรียนทุก ๆ อย่าง จะต้องเป็นการวัดแบบปรนัย

(Objective measurement)

17. จะต้องมีการทดสอบทางด้านร่างกายและสมรรถภาพกลไกของนักเรียนปีละ 2 ครั้ง โดยครั้งแรกเพื่อจะนำมาจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีพัฒนาการในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อจัดการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน และอีกครั้งเพื่อประเมินความก้าวหน้า

18. ต้องมีการทดสอบทักษะและความรู้

19. การให้ระดับคะแนนต้องชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจที่ดีกับนักเรียนและผู้ปกครองได้

20. จะต้องมีการประเมินโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนีย

21. โรงเรียนจะต้องมีการประเมินโปรแกรมเป็นระยะ ๆ โดยมีการกำหนดขั้นตอนและลำดับก่อนหลังไว้

22. อาจารย์ในหมวดวิชาจะต้องมีการพบปะกันประจำเดือน เพื่อที่จะได้มีการอธิบายเพื่อที่จะปรับปรุงโปรแกรมการสอนให้ดีขึ้น และเพื่อปรับปรุงรายวิชาที่สอนด้วย

ฮอร์ตตัน (Horton, 1978) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐโอแอคซัส" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson-Comer Alson-Score Card) ในวิทยาลัย 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของครูผู้สอนอยู่ในระดับปกติ
2. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา
3. การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ
4. การช่วยเหลือในวงวิชาที่พอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ
5. โปรแกรมการศึกษาของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

วิลค์ (Wilke, 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อนาคตของโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีเคสไฟ" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ควรมีวิชาเกี่ยวกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้น ซึ่งควรจัดให้มีภาคปฏิบัติด้วย
2. ผู้บริหารควรเข้าใจและเห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาและต้องตอบสนองความต้องการของนักศึกษาด้วย
3. ควรพิจารณาจัดโครงการพลศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของขบวนการศึกษา
4. ควรจัดให้เป็นวิชาที่นับหน่วยกิตการเรียนด้วย
5. ควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกาย และเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อสุขภาพมากกว่าเพื่อการแข่งขัน
6. บทบาทของโปรแกรมพลศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต
7. วิธีสอนกิจกรรมพลศึกษาควรคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน
8. ควรมีการรวมวิชาที่เข้ากันเข้าด้วยกันเพื่อประหยัดงบประมาณ

สมิธ (Smith, 1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขอบข่ายและงานของครูที่มีต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาระดับประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามกับครูประถมศึกษา ในรัฐเวอร์จิเนีย จำนวน 350 คน โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้สึกของครู เกี่ยวกับขอบข่ายของงานและความรู้สึกพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนแบบอิสระกับความพึงพอใจในเพื่อนร่วมงานและการตอบสนองของนักเรียน กับความพึงพอใจในงานทั่ว ๆ ไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ
2. ประสิทธิภาพของบุคคลกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและประสิทธิภาพในการสอนกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

จากงานวิจัย พอสรุปบทบาทของครูพลศึกษาที่สำคัญคือ การพัฒนานิสัยการออกกำลังกายของนักเรียน การกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา การวางระเบียบการเรียน

การสอน การร่วมโครงการสอนประจำปี การจัดเตรียมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การกำหนดนโยบายของสายวิชา การเข้าร่วมประชุมของโรงเรียน การเผยแพร่ชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน การเป็นผู้นำกิจกรรมของชุมชน และการดำเนินงานอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ นอกจากนี้ยังพอสรุปถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาคือ หน่วยกิตวิชาพลศึกษามีน้อย ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียน ความรู้ทางด้านพลศึกษาไม่เกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาต่อ คณะแผนในการสอบข้อเขียนมีน้อย นักเรียนไม่หวังผลการสอบข้อเขียน ด้านสมรรถภาพทางกายคือ ขาดสถานที่และเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการวัดสมรรถภาพทางกาย บางอย่างต้องใช้เครื่องมือในการวัดทำให้วัดได้ยาก การวัดไม่ครบทุกด้านทำให้ยากต่อการวินิจฉัยสมรรถภาพของนักเรียนด้านทักษะ คือ สถานที่และเครื่องมือความสะดวกไม่เอื้ออำนวยต่อการวัดทักษะบางอย่าง การวัดทักษะเป็นที่มทำให้เป็นปรนัยได้ยาก การทดสอบทักษะเป็นที่มใช้เวลามาก ด้านเจตคติ คือ การสังเกตนักเรียนจำนวนมากและสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักรักษา ขาดตำราแบบเรียนและคู่มือครู ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณค่าใช้จ่าย ขาดสนามฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านนันทนาการ คือ ขาดเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านบรรดิกการ คือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ และไม่สามารถจัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ศึกษานิเทศก์ไม่ได้มานิเทศเท่าที่ควร สถานที่เรียนในร่มมีไม่เพียงพอ จำนวนนักเรียนในแต่ละคาบมีมากเกินไป ครูอื่น ๆ เห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญในโรงเรียน ทางโรงเรียนไม่ได้จัดที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้นักเรียน ครูพลศึกษามีคาบในการสอนมากเกินไป และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายของนักเรียนหลังเลิกเรียนมีไม่เพียงพอ สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ประสบมากได้แก่ การเปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือกเสรีนั้น จำนวนครูมีน้อยไม่เพียงพอจนรับผิดชอบของครูพลศึกษามีมาก

จากปัญหาดังกล่าวทำให้พอทราบบทบาทหน้าที่และความยากลำบากในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา ซึ่งมีบทบาทและหน้าที่มากมายที่จะต้องปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานอาจจะลดลง แต่ถ้ามีการศึกษาถึงบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและวิธีการในการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทำให้งานสำเร็จ ลุล่วงไปตามที่ได้กำหนดไว้ได้ง่ายขึ้น